

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

156

مشاعر ۵

919 52

52 12

بہ تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضانِ سوات بقلم خود

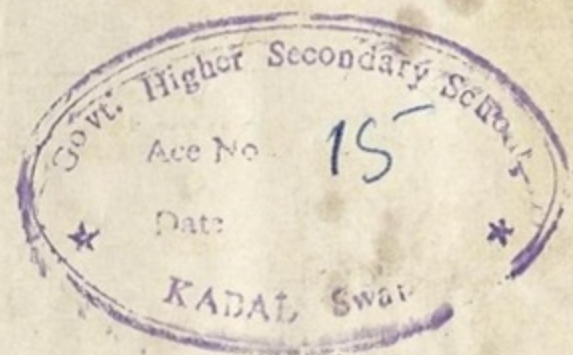
تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعيد منگوره سوات

No. 16.7.57

جہان زیبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
صدیقی ریاست سوا
لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوا

تمهیل کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگیری سنہ ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ خوب د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرح د خیل فکر
د نتائجہ منتخب کرے پے ہغوی باند ادیبانو
اوشاعرانہ صاحب خیل خیل جذباتشکار کرے
لہذا دامونہ دیو مجموعے پے طور پے خد د حلقہ احباب
او د ناظرینو د جشن کنی پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر	نوم د شاعر او د هغه نظم	نمبر	نوم د شاعر او د هغه نظم	نمبر
۱	تمهید کتاب	۲	سلطان محمد صاحب	۴۶
۲	سیف الملوك ضابط	۴	شیر صاحب	۷۸
۳	فضل الرحمن فیض	۱۳	مهر النساء با نو	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیب ضابط	۲۳	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	امیر حیدر ضابط	۳۳	محمد نوشیر و اصنا	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	شیر افضل ضابط	۹۶
۷	عبد المالك ضابط	۴۷	خان قصا صاحب	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	دلاور خان صاحب	۱۰۶
۹	احمد جاسنا شتر	۵۸	د ناظر مینو پرمخت	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق صاحب	۶۳	د عقیدت کلونه	۱۲۰

اوس جو رد ترقی جو نزد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پہر باب
 مالیارچہ د کلزار لر کوه زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونہ والی عالیجناب
 د اہول ددہ ہمت د کھان خبر کوه د احوالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ خوانان، وارہ ہر یو پہ د ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کوه خوک ناشکرہ د احسان دی

باب جناسیف الملوک صاقد یقین الایب سوا

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه ہر طرف تہ حمالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 رازہ تماشہ او کوه د اقبال ختله نردے
 مولیٰ پہ لوی احسان را کوه دادریم اختر دے
 خوشحالہ قام پہ د چہ جہازیب د دوی رہبر دے
 بل کورہ خارورہ چہ بن باثرہ د سمبر دے
 ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

نا شکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
اصیل پر خوشحالی پری په مونږ فضل د سبڅاده
حصه د منافق د لته هم هلته کښی نیران دے
مړوم په ژوند کښی نه کړی **صدقی** د خپل وصاله
پوزه یوازې نه یم چه په دیمه خوشحاله

طرح
ن ن
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنګان را غله په شمع
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د خوشحالی ده په هر لور
هر خوا ته نظر او کړه چواغان دی کور په کور
غڼې شنې د خندانې پرې بکبله کوی شو
د عام کوی سلطانته چه د ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه د نشته د بل نه طمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
خندا ده خوشحالی ده په چا نشته درد و غم
دعاء کوی الله ته د خپل واکي اعظم
ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
او صاف د جهان زیب لا پوره نه و و زرشه خم
جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
رښتیا ده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
خند یکو، خوشحالی کو په هر خای مونږ وقت د
غمخوار د هر یو کار پخپله غازی ملت دے
په تا چه څوک خفه و عارب د زرتو زړه کوی قمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

چه شکر من او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا رځه
 خلاف د اولي الامر په تحقيق کښي کنه هکار د
 تعمير انصاف د سوات په مثل بل په کوم ديار د
 صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د
 حق وایه **صدايقی** حق ته د تههیک ونيسه سمع
 طوطيان په گلستان کښي په خندا کيناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجر به م په تحقيق کښي د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر خان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتيا د وصال او د بيلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

ستره چه ماضي خوښ د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته يو مثال چه به وي دا دور و دوران د چا

نه به يو منصف، عادل، بيدار وي حکمران د چا

نه به زيب زينت لکه خوښ وي په جهان د چا

دا سے رقيبانه په تعجب نه وي حيران د چا

لویه تجر به د کلمان او بلينا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمير کړے

بل د صحت تعليم عجب غوندې تدبير کړے

بنسکه کور په کور چه انتظام د تنوير کړے

هر ځای کښي انصاف د غريب او د امير کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک د سوات کوی
 خدا نیگو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا بہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ کا تینا ت کوی
 حکمہ ہر یوکس بہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر حائ اورید **صدیقی** د حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کن د آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

بہ صدق چہ خدمت کوی مالبار د گلستان
 بلبل ورلہ را غواری بل تے لے کوی زاغان
 زاغ وزغن چہ نہ وی ہر بلبل شی ثنا خوان
 ہم داد وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

گویا بہ دغہ قوم فضل د رب العالمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی
 مشہور بہ توار یخو کن دے عدل جہا نکیر
 تے د انصاف د پارہ دہ بہ وہ ز نخبیر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہ چہ بہ وہ د خان بہ ویر
 ویل بہے فریادی تہ راتہ او د کرہ تقریر

سلیم بہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

یو خوبرے وادہ تہ د غازی ملت
 رشتی نگہبان دے د خپل ملک اور عیت
 پخپلہ د سپاہی پشان ولاہوی بہ خدمت
 فریاد د فریادی اوری ہر حائ بہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی کہ ہر وصف بہ تضمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرِ صدیقی پہ دے زمان کبی بومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رب پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفُ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِیقِ سید و شریف

فُضْلُ الرِّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خوشنویس

ریاستِ سوا

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلاہ رازہ چہ درِ خبر کہ مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلاہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے دھی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کبی بلبلان کد شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی د نہن دھر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږ رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور ته وردنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې ورپکې لکه غواص شوم
 خارج مکه لعلونه چه قول چک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستور د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سرو هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پس مدام راجی وصال
 نن جون د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری د نکه غرانکه سر بهر کړی د سوشال
 د ازه یوازې نه مې په د باند خوشاله

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سې د جادو نه درته چک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو په زخم د زړه کیښوده د سماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره قلم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مېزه هر خواته
 یو زړه عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډیز ی ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیز شاعران
 د جشن په جوړ کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه داسه سالگره پکښ کید شې بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونه جشن زیاده د احمونه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښ نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای بهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د د یو خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شوداسه یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیزې همونه مراد
فیضان حکمران د همونې تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و ته
لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و ته

نشته دے سلطانہ د عیان نه بخه بیان و ته
هر نتیجه د د حدیث د خیر الناسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده
خاص د هر پورخ داروئے دایه مسیحائے ته

چو ته مره ورنه ئے خوهر چانه پخلائے ته
همم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده
هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست اوطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه ورته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

داد ستا تو ته حکم اوس خلاصه افلا سره ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ناد قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

ناد ترقی په عروج چوت کړه ریاست واره

حکم د لکتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یوے بله نه لپا سه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

جشن د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل روښانه په فلک وی ستا

دا د عاء جو نږه ستا په حق کښې وسواسه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

نه در زنده باد د حکومت د ستا مدام وی تل

سور د رحمت د ستا پوښه علی الدوام وی تل

هم د **فیضان** حقیر پتا دعا سلام وی تل

دا بنادی شروع جو نږه انیس سو اچاسه ده

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

تور دی که سره شنه دی هم که زیږدی او که سپین شی

دا که په یو رنگ شی نو بیا جوړ به تر آئین شی

راشه د ورنگی پریده په یو رنگ سره رنگ شه

ته که د عاشق نو د آشنا د درملنگ شه

زړه د باطل د پاره غشه د خدنگ شه

دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی

دا سه کار نا به به د بیا کور به تر علین شی

هان د اتحاد په رسی او توه محکم به

زهر د تقریق د مین نه واره کوه مدغم ته

زړه د په چاره د شاه د مینه کوه قلم ته

څوک چه داسه کار کوی په رشتیا سره ناز بین شی

دا شه دروغ نه دی په رشتیا که د یقین شی

راشه دروازه د یقین او و هه په زور

خپل یقین د خاص کوه بیا هله لته و نوره

ولته د یده او دانسته کوه شمکوره

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمین شي

تريخ نه وی بیا خلقونه ډیر خوگ لکه کبیر شي

ته په صداقت د جهمازیب د در غلام شه

ښکار که مار غه د محبت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نیکنام شه

مح په صدق وینځه چه روښانه د جبین شي

هله به بیار و نرد رته د یار د محبت آئین شي

خیال کومه هجوره زه په دے معما کما نو

د اتش قع نه دی که واورئ هو ښیادانو

دایو معمه د مطلب د که ده یارانو

وای **فیضان** تاسوته که پوهه پر دور بین شي

کوزه پایه بره، بره کوزه د خود بین شي

فیضان سوات عفی عنه سید و شریف

سناغله حبیب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

نن باره د سهر دے هر سکر کړ حې له خیاله

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

نن بیا هغه تاریخ دے هغه میاشت د دسمبر

خپله چه پر تخت وه والی صاحب بهادر

هر چاته هر سکر را حې خوشحاله په نظر

داز یاته خوشحالی د پر سیرې د بل کاله

یوزه یوازے نه یمه په د باند خوشحاله

دے جشن تاجپوشی له د و ا لى صاحب والى
 يوزة يواخى نه يم چه پړ كومه خو شخالى
 د سيال سر چه سيال نه دى هغه كوى سيالى
 معمر هم مسرره په د و رځ و نیم بد حاله
 يوزة يوازې نه يم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالى ده نن د هر يو مسلمان
 هر ځائې كېن خوشحالى ده په هيچا نشته خفكان
 تاريخ د تاجپوشى چه دے څو نږ د حكمران
 وه چه زبون حاله هغه نه د زبون حاله
 يوزة يوازې نه يم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالى د اهل سواتو د اقبال
 د باره د سمبر ده مباركه د دے كال
 ده داسې خوشحالى لكه د عيده په هلال

د باره د سمبر پكېن تاريخ و نیم نيكفاله
 يوزة يوازې نه يم په دے باند خوشحاله
 امان د انقلابه نه څو نږ د حكمران وى
 د نيا كېن تر څو پورې چه دارمكه د آسمان وى
 هم داسې د په قام باند مشفق څو نږ سلطان وى
 دعا د حبيب داده ا خالقه لايزاله
 يوزة يوازې نه يم په دے باند خوشحاله

طرح

طوطيان په گلستان كېن په خندا كينا سته جمع
 طوطيان په گلستان كېن په خندا كينا سته جمع
 نن باره د سمبر ده شاه گدا كينا سته جمع
 د باره د سمبر يولوى افتردے د او لس

هر يو سري ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پي خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 به حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورځ د تاجپوشی ده د واکي صبا غمخور
 به زیاته خوشحالی له کتبه پاخید که رنجور
 آغوسته خه جا خلقوز ییا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 قول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کړی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کړه هر یو را نظام
 عیشونه دی جلسے دی، دعا مکانی کوی قام
 څوک چه به آرام ده هغه وینم په آرام
 به خوان د د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکار یگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورځ چه مسافر درو هی پلار
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار واتی په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستا سو قیاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
موندلے لویه برخه هر یوکس کتا سلطان نه
احسان مالی جانی کوے دهره مسلمان نه
بیا خاصکر به عاجزو ئے بے حد مهر با نه
هم دیر د احسانونه هم جزا د سمد لاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
به مثل د حاتم د حکمران نه سخاوت دے
لایق د دیر تحسین د آخرین د حکومت دے
د عدل د انصاف به کلّی جهان شهرت دے
ستا فیصله هر د میرا او د قسطا سرده ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
هر فیصله کوے به انصاف عدل پسند ئے

دے نوم د انصاف به تمامی جها سر کند ئے
موصوف به د اوصافو به چترال به دیر در بند ئے
تعریف د دنیا نوله کوئی دلاند که لپاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
حاکم دیوی حاکم چه ور پکن عدل انصاف وی
مصدق چه له بدو د رشوته خنے صاف وی
هم چه جرم او کوئی به اقرار باندی معاف وی
له دے نه چه خلاف شی بیا تو به د دکناسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
ماوند د خه نصیب کوچه زیاله دے نه بنه اقبال
چه کوچی مظلومان د به انصاف عدل خوشحال
مخصوص دله گردش د انقلابه او سه آل
د عا د مظلومانو تیر سخته د الماسه ده

نن بارة د سهر د تا جپو شي ده حکمرانه
 د انیک فال تا ریخ د هر یو کس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختره که نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

د احبیب له صدقه خپل مالک ته په د سوال کښ د
 تل د تضاعف د سالکیري د کال په کال کښ د
 بل د نیکنامی غرض د هر زمان په خیال کښ د
 د الار د نجا هر مسلمان له دې وسواسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي

سوات ته چه څوک راشي پر رحمت د رب متین شي
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شي عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شي
 زغلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شي
 په ستوا کښ مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کپړی که څوک ځا او یا مسکین شي
 زیات له مورو پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شي
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواړي هېڅکله چه بدل د د آئین شي

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمران وی
د شاه نه چه خلاف شی هغه درو د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشته مسافر سر خطره

نه فکر لوی غم که په صحرا سر په بالین شی

حبیب وای نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام ده داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حبيب الرحمن حبيب

گالوچ - سوات

بنا غلامیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

د اباره د سمر د خدای محفوظ کوی د زوال

پوزه یوازې نه نیمه خوشحال قول جهاد د

د سوات په ټپکلی زمکه جهان زیب چه حکمران د

مرغی وای سند که چه دا خنک امن آمان د

مولی د په بنادی لوی د کال تربله کاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

مولی د په بنادی سر لری د والی ذات

ذات د ده خوشحال وی خوشحال دوی سوات

پہ عدل پہ انصاف کیں شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رویہ دہہ کے اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کیں دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کیں وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کیں وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کیں وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزہ یوازے د باغ پلورے تلہ امیر حیدر
 بیل تہ کل و یلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

محفل کیں خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں د کلونو نندارے کپری
 ک خانہ دی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کپری
 د کلوا خلی پرے ہخو کے دواہہ سرے کپری

ز اغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شی خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانږه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرچبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصلحت کوی د عیش
 هریو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 مجلس کښ د بنادی ټوټه داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیري مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالکیري کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 مخلوق کړی د خپل توانه خیراتونه مجلسونه
 یاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سري موند لے لویہ بر بنہ ستاد لاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنکے دخل قیاسہ

هر سري موند لے لویہ برخہ پہ خدمت کنی دہ

هر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کنی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی چہ د قوم خان خادم گنہ

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ چہ خان حاکم گنہ

تلے دا فقرہ د فکر پور تہ دوسواسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرہ د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تہ دہ باد لغزہ ہم ہر یو لور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کوے دا ستاد احساسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کوے نہ چہ تہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شتہ

بنکے پہ اخباراتو کنی لیک د حق شناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کنی لیک جہا زیبا ہے تہ

نہ مہربانہ پہ عاجزو غر با ہے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنی دہ

ورک د چغل خورشیدی چغل وینا فحاشه
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ورک د چغل خورشیدی چغل وینا اثر نه کری
بل طرف ته کوچ به هیکل امیر حیدر نه کری

دام عریضه به د سهر د التماسه ده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

لال نشی پتیدلے که به ایروزی زمین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده

یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکل کردار ده

هال به نا جا تزه چه بدل کوی کنه کار ده

رشتیا به خنکه پت شی یوسو که نکتہ چین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله امام د جوړ آمین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هیرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره

پاکن کونپ په کوتب باند چه شی اسلام بنکاره

بیدار شی هغه قوم چه باشلے نیک حسین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

بيدار شي هغه قوم چه نيك خويہ ئے حکمران وي
 خدمت چه د مخلوق کوي په ده رب مهربان وي
 هغه زمکه او غرونه کاري لوته گلستان وي
 په چا باند نظر چه د خپل رب العلمين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتياکه دقيق شي
 په چا باند نظر چه وي د رب هغه عادل وي
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وي
 د سوات والي پشانې خدای خبر چه څوک عاقل وي
 په باره د سهر کښي څا چرته به مضامين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتياکه دقيق شي
 په باره د سهر کښي کور په کور باند بنيادي دي
 د شمن د ئے دليل شي چه په زړه ئے ناسوي وي
 آزاد خو د غه ژوند کي بل به څه د آزادي وي

په غير د شريعت نه که قائم بل پوايين شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتياکه دقيق شي
 په غير د شريعت نه رياست کښي دستور نشته
 د شور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 د پناکوم د ځانه ماته د کښي ضرر نشته
 شاعر امير حيدر د مولی نه کړي څنگي شي
 دروغ نه دي رشتيادي په رشتياکه دقيق شي

امير حيدر جونري

بناغله اياز صاحب د کراچي نه

طرح ۱۱

يوزک يوازے نه ميه په دے باند خوشحاله

پرون د پښتون "ن" په خندا را غلو صبا له
زيرے د بنادي گوند هدهد راوړو سبا له
غرد سليمان دنگه غري ولاړ صداله
پيغله د آيلم بيا جوړه شو ده که اله

بخت او تخت او تاج د خلې توب خن زار پري
که ناز د پښتونخوا باند ناز وندی ناز پري
تقدیر په گدا سر د او تد بیر ولاړ پر کاله
فطرت په سر منکو کښي حنا راوړه حيا له

مختار په نوراني غيگ کښي ضيار اوړه ضيا له
نشه له مستي وړکي د صبار اوړه صهباله

تقدیر او تد بیر دواړه له مراڼي قربان پري
بنادي له خوشحالي نه په جامو کښي نه حيا پري

فردوس د پښتون د غورپيک پښتونخوا له

رضوان زير وړکي هسه رنگه د دنيا له

وړون د بنادي د گورپيک پښتونخوا له

صيرت هم اړادو د مشيت د د وچاله

مالي پښتون آدم ته خلافت سپارلے کي پري

عواده د هيواد چه د بنادي په تال زنگ پري

خيبر چه چا خبر کړه د د هسه رنگ احواله

وے پوي يم په د پوي يم وچو بيار غلو خلا له

کمال د پښتون وړ زيريدونکي له زواله

کمال هسه کمال چه تکميل مومي له کماله

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 پُستو پہ کلا سہ چہ تے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شو واکوالہ
 وارہ پُستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سر درو کنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

شاغلے عبد المالك حبا فکری
 تند و داک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطمئن، خورسند، ستا بہ دور باکمالہ
 سوات د کہ بونیر د دوار خلاص شود جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت تے قام لہ گورے لارے صاف
 رظم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصاف

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 ویراندی هر سو استاپه اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 لوریه، که جوریه ده، که خت دے که مکرد
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غورید لے ستا د عدل بنه خادر
 نشته منزری هغه بیز و و تیر لواله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سوا د علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکن او کوه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهر زیات شه غوږ و او سپر د لو خان
 هر گل شه په خندا چه پسرلی او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال گل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لار په مهر با نه شنه خاوند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غوږ پری خوند په خوند
 مستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

که لوی دی که واره دی هرچا بیاموند له نفع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 عجیبه تما شه ده سوات کښی نن صبا اختور ده
 د اورخ د سعادت ده بنیکل دور بختور ده
 وطن ټول چواغان دے حکم باره د سهر ده
 رنزا د قفقوسه ده هرچای بله ده هم شمع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 راضی دی د غازی نه په بڼه شان سر قوموند
 په دور جهان زیب باند او باسی تل شکرونه
 فکری یوازې نه هر یو منصف وایي حالونه
 فیضیا به ئی په فیض سر هر څوک دی نشته منع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 د اصدانمانه، بلکه دا د عام الناسه ده
 هر موندل چا نه ده؟ هر وهر څوک دی؟ وایه
 بل په ضمیر او مظلومانی کوم ځای؟ خایه
 کښی په کوټ او کوټ حال احوال، نه چه دورایه
 توره د انصاف تیره زیاته د الماسه ده
 هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 لکه د اکبر د سوات پتا باند روښانه شه
 لکه د لښان اوچت ئی دومره زړه چه د هر چا نه شه
 د اقبال د چا دے چه محفوظ د هر خزانه شه

احوال او گورو را شه چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر د جنت بسکے دستوار مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان د مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن د آقاو د دے ہر یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کن اول یو
د قحط کش مکشہ بچ د ہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زیور سہ فکری! بندہ مکمل یو

حافظ د غازی محبوب الہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنابنا غلے شیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح مے

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی

ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی

ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی

د وخت پہ کوتہ کنی د سلیمان ہنہ نکین شی

پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ نوحوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نوحومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ دروغ در وہ سیرت نوحجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہان زیب کن بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کن در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کن در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کن در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینہ کن در یرنہ غوندہ حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کنی در تفسیر در زندگئی دے
 ہما در سراپا وینہ نوحیر در زندگئی دے
 ہم و فراست کنی در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 ہمارہ در مینوش کنی کہ داطوق در خدمت دے
 ہوا و در والی صاحب نشان در محبت دے
 ہر دہ لازم بہا در قول عمر صفت دے
 ہر چہ چا حلال کوہ نودا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ گور چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی

بنا علی احمد جانا نشتر علیک را سوا
من حیات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحال

دلشاد کرجی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ تول وطن در بپہ کوم عظیم دے
پہ دور جہازیب کنی چہ مونہ خوشو دسیا

شکر بیا پرے شکر چہ پھر ستہ لہ ذات شد

معراج د ترقی جو نر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھر کل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ د ذات پہ مخی بیاموند

کری ہر نفر لکہ سور ما جو نر د خیالہ

عزت د کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صو تا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنکہ وائی

طالرشہ پہ دولت د خیل وطن د لایزالہ

پہ در کنی د خالق بہ د نشتر وی د عاداتل

آشنا کرہ مونہ د خوگ وطن د تنک د لوی کمالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

نو تہ نیمہ شبہ کنی جہازیب بلہ کرہ شمع

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

اَوْ چَتِ کُوهِ خُوکِ رَاکِ پَسِ شَرَعِ شَوَنُوتُونِ
 مَائِلِ شَوَهْ دَهْرُ مَلِکِ دَهْرُ وَطَنِ نَهْ وَتَهْ سَمَعِ
 زَاغَانِ کِهْ خَا پِیَرِکِ وُو رَوَانِ کِلِ شَوَنَا مَرَامِ
 رَنَزَادِ جِهَانِ زِیْبِ کُوهِ لَهْ دَوَارِ وُقْلِعِ قَمَعِ
 خُوکِ وَطَنِ جُمُونِ بَهْ دِجَنْتِ نَهْ یُو حَسَابِ شِی
 دَدَرْدَ لَا یَزَالِ نَهْ دَنَشْتَرِ شَوَدَا سَهْ طَمَعِ

طرح ۳

هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یَه بَر خَه سَتَا دَلَا سَهْ دَهْ
 فِضَادِ کُومِ سَتَا چَه نِنِ پَسِرِ جُمُونِ لِبَا سَهْ دَهْ
 هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یَه بَر خَه سَتَا دَلَا سَهْ دَهْ
 سِیوَتِ دَفُوشْتُونِ فِیضِ دَنَمِ نَهْ مِ آ قَا حُکْمِ
 حَسِیْنِ چِهْرَهْ دَر کُوهِ لَا یَزَالِ عَجَبِ دَنَا سَهْ دَهْ

اَسَوَاتِ دَکُو کُو خُودِ قِسْمَتِ چَه دِ اَصْلَاحِ کُوهِ
 سَر کُنْدِ مَوْنَدِ تَقْوَتَهْ زِیْبَالِهْ بِنِجِ حَوَا سَهْ دَهْ
 وَطَنِ دِ پَسِنْتُونِ چَه بَه رَشْتِیَا سَرَهْ جَنْتِ کُوهِ تَا
 دَ حَالِ زَبَهْ کُویَا دَهْرِ چَمِنِ پَرِ دَا حَسَادِ سَهْ دَهْ
 اَسَادِ پَسِنْتُونِ دِ وَطَنِ زِیْبَهْ اِجْمَانِ زِیْبَهْ
 سَدَا دِ مَر حَبَادِ پَه کُودَارِ دِ چِیورَا سَهْ دَهْ
 طُوطِیَانِ لَهْ دِ چَمِنِ بَه دِ تِلِ سَتَا یِ پَه نَغُوسَهْ
 مَنُوسِ زَبَادِ زَاغِ دَهْ چَه حَرَمِ لَهْ دِ سِپَا سَهْ دَهْ
 هَامِ نَهْ پَسِنْتُونِ دَر تَهْ قَائِلِ چَه بَه اَحْسَانِ شَهْ
 بَه کَامِیَا نَهْ شِی ثَابِتِ جُمُونِ دِ قِیَا سَهْ دَهْ
 اَمِ جُمُونِ سُلْطَانِ مَبَارِکِ بِیَا مَبَارِکِ دِ شَهْ
 وِیْنَا دَنَشْتَرِ دَا دَهْ چَه سَر کُنْدِ لَهْ قُطَا سَهْ دَهْ

طرح ۱۵

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 پستون بہ خوارشی خنکہ چہ بادشاہ دے آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نہ خوئی ریا کارشی بل
 حای دریا کار بہ پہ آخر کبی تحت ترین شی
 کیدہ لہ قدم حماد سوات پہ زمین کبی تہ
 گورہ کائینات چہ خوک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژمونی
 زیات بہ لہ د حالہ استقبال جو نذرنگین شی
 آباد لہ خاوند حکمران جو نذر سوات
 پہ سوال د کشتتر لہ فرشتونہ ہم آمین شی
 احمد جا نشتر سکند علیگرامہ ستوا

سہاغلے مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ ستوا

طرح ۱۶

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شریشت و
 له رور اوله عزیز سړی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وې له جنګ اوله جداله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 اوس ناست دی په آرام سړکوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سړ دے انس او محبت
 ټول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 نن ستا په اهتمام سړ ټول ستوا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کړه نیک خصاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پوښتل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

په قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 آواز په سارمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جوړ قبول کړه پخپل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 د ضیاء الحق دے ستا غلام خلقه بگوش
 د کړه له خپل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کو د عاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 هر څوک د بهر مند کړه له خپل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیکرامه - ستا

بنا علی جنا سلطان محمد رضا منکورشاه

طرح نما

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت در بے پہ جہا دیو بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیا کن دھر قوم کے انتظام نشہ

ہیخ امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونہ والی دے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخورد قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال کے حکم د رب نہ بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد محبوب دستا دے جہا زیب پہ زیہ سلیم

بانی دھ نیک کار دے بلاریب پہ زیہ حلیم

مہول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

روشنانہ شہ تارخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہا

در اصل بجاہد کے ذیل مذہب د کورہ روشن

قائد لقب د ستا صد را عظم کے بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دینار

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د کل بھائی د پہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ عادل باند کوی کھن

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فہر

۱ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادھم شمس

۱ سوات دس دسہرہ مظلوم دے تہ سایہ د ہر شمس

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ رہبر د ہر شمس

۱ سوات دسہرہ توام پشت و پناہ دے کشتیا دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یونسیم دے تہ باند خوشحالہ

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دسہرہ نیک محل د ہر مومن پہ زہ جو پشوع مومن

۱ سوات دسہرہ مفسد د زہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱ سوات دسہرہ آرام دے تہ آرام دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱ سوات دسہرہ زوال کوی رب د عدل دامیران

۱ سوات دسہرہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دسہرہ ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یونسیم دے تہ باند خوشحالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق د هم رنخا زيب د جهان
 د ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 د اند د عدالت د به جاری لوی په جار
 د د بیا نه پر کل سوات د زیه خالی لوی د غم
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

طرح ۳۷

سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د صبا یی شوے چه رنخا د عام خاصه
 سری موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د رحمت لے نه تا فیض رسی هر چا و ته
 د رحمت لے چه جاری شو هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د استوار امان د به رشتیا سته به غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خیل رعیت
 د راصل مجاهد د، رد بدعت، شو سله
 د عام و خاور ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بیا نه پر کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو به یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

زیب د کل جہان شوئے ذ زیرو نہ بالا و تہ
 ابرو د بھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسہ د
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د
 تہ باد نسیم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے
 خہ بنہ منقسم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے
 خہ بنہ منتظم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے
 ہر پستون شرف رتبہ موند ستاد لاسہ د
 ہر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ د
 تہ خوشبویہ کل ہے زیب د باغ او د جہان ہے تہ
 تہ زیب د ور بل ہے سیال د نیشہ عالیشان ہے تہ
 تہ قدر شناس ہے قدر مندہ قدر دان ہے تہ
 تل عفوہ سخا پہ مظلوم ستاد لاسہ د
 ہر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ د

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دقیق شی

تل تہ مساوات دہر مسلم کہوئے د خان سرہ
 نشہ عدالت کبی تفاوت زیرو بالا سرہ
 سکہ رب نظرد مرحت کوی لد تا سرہ
 تہ مشعل د ستوائے رنہائی پر ستاد لاسہ د
 ہر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ د
 بارہ د سہر دے دا پنچمہ سالگرہ د ستہ
 ہر ستر مسرور دے استقلال د خیل ملک دجا
 بخت د بار آور شہ اجہاز زیبہ شہ تا بندہ ماہ
 تل کوی دعاء سلطان مجمل چہ ہے د لاسہ د
 ہر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تل ذیب ستا د جهاڊ، جهازیب که د یقین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

اے سواته، ته صد ئے د ر شهور ستا جهازیب دے
محفوظ د امانت ساته د رب نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے

کمال ئے ستا کمال د کلام که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

اے سواته، ته تاراج د تل د غیرو وے آماج

جے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج

سامان هم د عروج کمال په ستاجور بالیقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

ستا ورانه شیراز و، مکمله شوه هېنیا ر شه

معمار د خپل قوم پيژنه خان وېخ ټوټه بڼه بیدار شه
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غچو ار همدرد ستا د والی د که یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

حفظان بچاو د خپل عزت دولت که د مطلب وی

همدرد شه د سردار زیب د جهاز که د مطلب وی

د یوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی

خان یوئ په سود وړیا ټوټه په ایما که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

کمنام وے ته اے سواته تل د غیرو وے غلام

ظلمونه، بدعتونه، وران رسمونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولے نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

دنیا ستا تما شکیرده ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انکشت نمانشو د عروج په هر یو بام
 تل زیب ستاد جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ماهر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قائد مؤید ستاد یو یادگار د زمانه
 قاسم فاتح د ستاد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدی شه زیب د ستاد دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 دراصل خیر الناس د داسرار مؤید د قوم
 رحمت د الله مؤید د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غیبی رحمت د قوم

ماهر د سیاست عقل سلیم که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 در شب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د یولو نه ورسته د اوس شو د پند په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 مازا سلطان به تل د رب په درکوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکړی د خضر په مثال
 د امر د قسمت د ستا ساتی تل د زوال
 تل زیب د جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندا خو، سوات

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره کښ رنوا هله وی بنکاره چر عارفین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره توره تیاره وه چه لانه وه جکومت

نه علم نه ادب وه نه جا پیر نه شرافت

هر څوک ووې خبره د هژاو د حکمت

نه ډول وه د خلقو او نه د ازیب و زینت

همت او کړی مالیاړ نوم راو بوته هله شین

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

همت د جهان زیب چه کړه د عدل ډیوه بله

پښتنه د خپل قام نه په دهر تکلیف کوله

فائده د رعیت به په هر وخت لستوله

مدام میوه د رحم په هر مقام کرله

اوس وایي ټول قومونه چه په شاد آفرین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

اوس وایي ټول په شوق چه د شاه یو وفادار

قایم د لوی تل دا سلطنت پروردگار

دا بنیک وطن باغ شه په د باغ تازه چهار

رشتی وایي شیر خادام لفظونه د اشعار

راحي د دهر ملکه که څوک سیل نه شایقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

طرح ۳۱

هر سہری موند لے لویہ پر خہ ستاد لاسہ

هر سوي وند لے لويه برخه ستا د دره ده
منع د عطاء نه د کهتر، نه له مهتره ده
بل چينه جاري د عنايت د له دفتره ده
هغه تره فائز چه اراده نه له اخلاصه ده

هو سیری موندلے لایہ بر خہ ستاد لاسہ

بلبل کوی نغمے پہ باغ کین کوئی پہ نخل و
قدما اخیلی دنازه پہ رو رو راجی خارو

شورشور کوی طوطیان د و د وطن پر سرور
داستا بنیکه دوران بنه زمانه به بهر
هر سری موند لویه برخه ستاد لاسه

قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ دسمبر دے
والی صاحب پہ دے ورخے ایسود تاج پس دے
دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سری اختہ
خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاس د
ہر سری موند گوید برخہ ستاد لاسہ دہ

ستا بشکله دوران د پوه مړه د غر یما نو دی
خاندی خوشحال پری خوشحالی په مظلوما نو دی
سخت وره نن د ریاست په ظالما نو دی
رب د اجور درکری داد عام خا الخاصه ده
هر سړی موندلی لویه بوخه ستا د لاسه ده

تا د علم جال پہ وطن خور کبہ فیض رسانہ
ہر یو کار خیر کوئے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان و کتب پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہخہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہخہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہ ملکوے نہ شکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد راسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بنا غلے پیر محمد خاصا دکی ، سوا

طرح ۱

زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضا دے حکم خلاصہ د جہا لہ
 زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک دستا پہ ملک کتب
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جہا لہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے دلاند ک پورہ پورہ د خیا لہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے ہمالہ

د ستوا که حیوانا که جماداتی بول نارے وھی
عادل ہے تہ عادل اے والی شہادہ با کمالہ
پورے بہ وصف نہ کری کہ شروع پیر محمد خا شی
کہ تیر پہ دے وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبی خوشی کری خند ید
د یو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
تیارہ د خیرہ لایہ را غان حکم رمید
د دہ دھنہ تختی د بنما تو یہ د مع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

تیارہ د مملکہ لایہ پہ وطن آ بادا نی د
ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی دہ

چہ بغض لوی زریہ کبی دیرہ زریاتہ نادانی دہ
قربان چہ لتاس کوی ورسٹی د عقل قمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
خو شحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
دارحم دچہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہشیر شو
د زمکے زیر کینو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
د چالاس کبی چہ خاک و دھنہ وارہ جواہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
بالاد پہ شاہان کبی اے شاہ لوی منسوب شد

دے صاحب وطن واپہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ ترے ہر وقت تمام واپہ رعیت دے
 دعا دورۂ محو بندہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورۂ محو بندہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی ترے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارک کی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاکی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی

پیر محمد خان دہاکی، سوات

بناغلے محمد نوشیروا صاحب شاد پری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ہا خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د دیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغ خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغ پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترگہ او گورہ بکین نشته خلا ف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطا نہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جمو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 بادشاہ درو زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونہ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د خیالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انسان د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۲

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لڑ شو طمع

شکر دے اللہ دے چہ د زاغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونہ د شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیاری لایہ چہ رو بنانہ راغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیاری د ظلم لایہ د نہائی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پس لری جمو بندہ حکمران
 د سوات د مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو واورہ دا خاندان پہ سماع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق په نظر او کوره د سوات په سرزمین
 ځای پځای بیکل خایسته باغی په ښه آئین
 سوال م په درگاه کښی د رب العالمین
 خاوند لایزاله دشمنی اوباسه قمع
 طوطیان په گلستان کښی په خدا کیناسته جمع
 خاوند لایزاله دشمنان غی کړی تاراج
 ترخو چه وی ژوندی پسر دده لوی د تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکه دراج
 د خولې نه غی د جوشه پورته اوخته لمع
 طوطیان په گلستان کښی په خدا کیناسته جمع

طرح ۳۳

هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 شک پکښی هېڅ نشته دا خبره بې وسواسه ده

شک په د کښی نشته ځا واوره قیل و قال
 ظلم ستم زور و هره سیه وه په جنجال
 چراته د سوات زمکه چراته داسه د ول حال
 لاند په قنډیاب چه وه د هرپا اوس لپاسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 چراته وه قنډیاب سراسر جوړه همالت
 د خان ملک د لاسه دا وطن وه په زحمت
 فضل د رب و شه ستا پور راغی حکومت
 اوس که فکر اوشی نظاره د کوز و پاسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده
 اوس که فکر اوشی نظاره دی لور پلور
 لاری موټر دروځی هر سړی پکښی سور
 سرکونه مزین شو آبادی شوه کور پکور
 ژبه د قلم تیره کړی د الماسه ده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه ده

ز به د قلم تیره کړې په هـ
تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
هر سره خوشحاله کړی جوړ دے پرے اختر
مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه
هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
د روغ نه دی رشتیا د ماضی او کوره حالات
پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
د عدل زمانه د خوشحالی ده نن په سوات
امن د آمان د خبردار د سامعین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د هـ هر سړی د په آرام
سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
غازی ملت چه به خدمت او کړو د قام
په خپله به قائل شه که د زړه پاک د آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
چو ته په دنیا کښ به پیدانه شی مثال
د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په درک پاک اکبر
مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
مرزا نوشیروان د ستاپوره نه شه دفتر
که لاند د نظر نه د تاریخ د سر مین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پری، ستا

بناغله شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

کلو نو هر طرف تہ پہ بوستان کبی او کړ و ز یب

حای پہ حای انصاف دچر تہ نشته دے فریب

هر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب

شمشاد ئے سلا فی لوه را حی د باغ رمہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

طوطیان ئے سلا فی لوه را حی د سر در و نہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ

تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارو نہ

هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

هر حای خوشحالی دہ کل د کل سرہ سیالی کوی

سواتیان بے غمہ گرجی قول خوشحالہ خوشحالی کوی

خند دے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کوی

عرومہ ئے پرایے نہ د خوک د لطف د کر مہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

عرومہ ئے ددرہ خوک تلے نہ دے

راغله چہ پہ خیال کبی خوک د دہ دے

شک وریکین نشته ر حمد لہ نہ پورہ دے

افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا سته جمع

طرح ۳۱

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو ما اوریدلې عام خاصه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو د هر کس م اوریدلې دی

دوغ یمه په سترگو کارناغه ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چه ظالمان تر رب دیستلی دی

داسه ظالمان په مخکې ستاد خو خزی دی

ای د عدل ستوریه ما دیستل د اذ قیاسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ای د عدل ستوریه ستا پشان حکمران

چرا نه به پیدانه شی که چا نر کړی شوک جهان

سناکې ستا پشان به پیدانه شی داسه خو ان

تاجداره ناموره رب د تل لوه شان دان

درجه در رب سواکوه داد عام د والناسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

درجه به چه د یار د کړه بلند پاک سبحان

مالیار د هم الله لوه د سوات په د بوستان

دیر به وی کم عقله چه به تاي وی خفکان

حق تا به حقدار و تقسیم کړی په خه شان

هره فیصله ستاد یو بل لپا سره ده

د حق د فیصله دی پرې قائل بهر ملکونه دی

خکه اے سلطان بهر خای ستا صفتونه دی

بنیک د نظام د خای په خای شنه چندونه دی

لاړه تیاره کی بل په هر خای مشالونه دی

افضل وای عمر دیر شه دارنر استاد اخلاصه ده

شیر افضل سید و شریف سوا

دے چه خدای بادشاه که، شمع زار دهنه کاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو سر زړه، کانوی یو لعلونه شو
 جو په تری قضا قسم د شه دینه محالونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیا په کلستا کښ په خند اکیناسته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۳

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک کمر خياله
 سوره سمبالیکي، قد د صنوبر وینه
 راشه تاشه له، ته د قام رهبر وینه
 داریب د جهاد د، چک د کماله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه او شه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره ځان له جوړه که عجیبه خټک سناکار
 د عدل خوشبویي شو بلبلا راغله په طمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 روانه خوشبویي د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سړي په سمع
 طوطیا په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 هر سړي خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شرح عدل انصاف شه لږ شه د عدل ور
 پوره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع
 طوطیا په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع

د اعدل انصاف نشته نن په زمانه
 لوی وایه حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر څوک پو شو په بلع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جفنده د ترقی حمونزه په ټول بها د پاسه

ستا په همتو لوسته لوړ حمونزه وطن شه
 د سیالو سره سیال شه، بسکه هر گلشن شه
 دامهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنه یو کم پچاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه ستا به نیک خصلت
 تل به ته کامران ی، چه وی د ا صفت
 د معلومه شو موخه هغه وخت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 د خا خا قصابه ستا چه خور که توان وی
 صفت به د په خور کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله داکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 طرح

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهانه یو رهین شی
 شهر شایر وطن وه جوید ظلم یوسنکار وه
 یو دم ی صفا که چه عادل ی شهریار وه
 لیدک د عزت و ستمکارین به هر جین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 خیل حمونه ملک د خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گذار یو چه داسه رنگ سلطه لرو
 هغه ملک به لور شی چه شر پر خیل مکین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغ دیو راحت
 داوی خا خا قصابه لوی دایه یو حسین شی
 خا خا قصاب - منگوره سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحالہ

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہ نیم پے انصاف د صاحب گرم

مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری

پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے ز پیکن شرم

غنیاء داره سواتیا شو، لہوی د دولت لوری

انصاف د شاہ ستا اکہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوانو نہی غنیل زوری

مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ د کمالہ

قائم د دانا انصاف وی خزانہ پے مشکور دی

قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ

پلاس د د شاہی د صاحب د از نخیل محکم وی

بھار د حکومت د خدای ساقی د غم د بادہ

دادور د کلو نو د پے د کلشن ہر دم وی

د بدب د د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ

حیا د د اجمو نیکہ پس شب و روز ہر دم وی

نیکہ د غر یبافوئے دستا شرم خیالہ

د ازہ یوازے نہ نیم پے د باند خوشحالہ

حکونہ معتمد د د شاہی پے ہر دستور دی

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

حکونہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن و ی چه د معنا نه
 مسکن د ستا گلشن شی، د گلشن نه ته شه خوانه
 ترخوچه دا دنیاوی ته محفوظ شه د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی دهرشانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د د **دول** ستا رعیتیا په تاملوری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیکي همیشه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر فقط دی
 بر د خیل نیکه د همیشه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخوچه د لا ور غمکین محروم نه وی د قاله
 د هغه د د سوالونه تل په در کین د غفوردی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

معوره پرند د ستا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 معوره هر آشیاد ستا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان پکین چلیب دی دهر قسمه
 موسم د پسرلی د ستا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه ستا بد خواها کړه بهر د رسمه
 کل هر وقت بلبلو ته د ناز په نند اده
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبهم غوتی غوتی لب د کار و مقرر د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پکینا سته جمع
 طوطیان او بورا گا په ستا کین حکم معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرې معتدل گرهي ښځني سم برابري
 آبي د سوا هر کله په نېک فهم د سر د ار دے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راجي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوا نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خوا هادي د هر بات
 منسو خه ظلم زور شر آن د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالي ذات
 گواه پرې ټول عالم دے چر حاي کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوا د شاد عدل گستردي
 بد خوا د شاد سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپرې خادونېاد
 و اصف چه د لا ور غمگين پږ پخپل لسان
 دا د ټول د د سوا وي په والي صاحب آباد
 کلو نه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلا نو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړي موندل لويه برخه ستاد لاسه

خویش سائلان و اراده چه دولت و کرم
 قول همنه مایه شو پکنی یو پاتے عی و م نه شه
 و ایه فقیران و افسانه د شهرت و کرم
 پاتے یو سائل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 دا د تقسیم برخه په جمعه کبی حرکت و کرم
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یو پاشیاد سوات نامی اظهار کرم
 چترے پس د بادشاهی لمن بپاسه ده
 دا د شام ثانی په سوات کبی بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکنی د هر خای متا شه کوی
 دا د سید و لغوث په فرمای د اسلام جوړ شه
 سوات که د من په هر وطن کبی پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکنی د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکنی په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه و ر پکنی هر رنگ بهار کرم
 هر رنگ باغچه پکنی د هر ثمره قیاسه ده
 هر رنگ هنر پکنی د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکنی قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکنی تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیار په هر مکه شته ده
 دا د سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دا به د هر قسمه نن په سوات کبی قابلان شته ده
 دا د مهوری د سوات صاحب دار و مدار کرم
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماس ده
 خود به ترقی د غه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه پاتے په نیکه خیل تا جوړ د هره بابه ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کہے
 برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج آو دے الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کوہ چہ عقل و رتہ خام نہ کہے
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کور دے تی ب یوحای بد فام نہ کہے
 د اجہان خائستہ برخہ نے نام کنی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کو کر حروف نہ بے دوام نہ کہے
 د ا د صفت باغ کنی نوکری چہ کوم غمخوار کہے
 خونینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کوہ بہ ستوا کنی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی
 تعلیم کہ د انصاف کوے اول پرے امتحان کوہ
 داخل چہ ستوا اول بہ ستوا کنی نوم نے لنہا کے دے
 محصول ستوا د حد د بنہ آگاہ تہ خیل خان کوہ
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 بہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کوہ
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کنی خونند تیخ شملہ دے
 اختہ کہ حراحد کنی مسافر شہ بہ پنچات کنی
 بر باد یوژ وند دیاو بہ عیا کہ دقیق شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

درون چه میلانه شی په مزه دستا بهارته
مالیان د حفاظت د پارو وی ورته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر د یارته
چاقی د ستری مشی میلنوله ورکړی سود
نوکر کوی منجه د خدمتو نو خپل تاجدار ته
صاحب د نوکرانو نه جوړی د حیا بود
خو شحال میلانه شی د هر قسمه په غم قات کبی
کارونه په بی ریادی په ریاهه دیقین شی
روان چه میلانه شی په مهم کبی د سلام
مطلب په زړه داوی چه یو او کړه ملاقات
منشیان کړی د صاحب ورته د هر کلی کلام
اے خوانه نوم د او وایه چه تیرنه شی اوقات
ولاړوی ټول منشیان د میلنوته لاس پنام
ترخو چه میلانه کړی دا خپل نوم هغه ته ذبات

منشیان ټول شریفان د حکمران دی پخپل ذات کبی
په جی قربا لکیادی په لکیا که دیقین شی
نوم لیک چه مازاگان کړی زر عادل سلطان له ورکړی
صاحب د باوی کار د نوکرته زراو کړی آواز
فلاخه میلانه تشریف د زردننه مقرر کړی
میلانه په ملاقات لکه د کل کړی تن خیر از
حضور د هر کله قول د خو له ورته بهر کړی
هر شد غونډ را ندرارشی لکه پیر چه کړی نوکران
احوال درته ښکاره کړه د لا وریه د ابیا کبی
ښه واوره دا وینا په د وینا که دیقین شی
د روغ نه دی رشتیادی رشتیا که دیقین شی

رلاور غمکین واکي ستا

د ناظرینو په خلد کېن

خاص عوامو ته او بیا خاصو کر تعلیم یافته
او ادبی طبقه ته د ائینه معلومه ده چه خوښ
په ریاست کېن تر دغه حینه پورې داسه
یو ادبی شاهکار او د ترقی او دعروج
په حقله داسه یو مشاعرې نه وه شوه
دا اوله مرحله ده چه هر کله حضور
غازی ملت والا همت فرمانروای
سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
کما ینبغي د سوات ریاست یو زلید ونه
نښه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کېن د خپل محبوب حکمران د محبت
جذب راغله، او د دغه خپل نیک محسن
د تحسین نه چپ نه شو پاته کید نو هدا
حمو نږد ریاست ښاغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی
(تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
د ریاست سواو غیره ادیبانو صاحبانو ته
د مشاعرې پیغام ورکړه نو ښایان ښاغلو
شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
شعرونه د قافیو او در دیف په لحاظ او د بحر په
توازن سره نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
هنوی جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کېن پشکو

تاسو روږ

فضل الرحمن فیضان عفی عنه حریر ښاغلی ملک صفا سوا

د عقیدت کلونه

راشه لږ او کوره ژدا د عقیدت کلونه
 لکه پور را بویه وه دا د صداقت کلونه
 نننئ وړخ د تاجپوښتي چه د والي ضاده
 شو په پښکښ کښ ورته دا د حقیقت کلونه
 نن ادیبانو شاعرانو په اخلاص او خلوص
 حضور ته پیش کړه په د وړخ د محبت کلونه
 هر یو شاعر اظهار د دیر خوشحالی کړه د
 غازی ملت ته د والي کړه د عبرت کلونه
 وایي حبیب چه مونږ به نه یو دایا کار به و تل
 تل به باقی وی دا همونه د خدمت کلونه
 ښاغلی جناب حبیب الرحمن صاحب حبیب کالچ

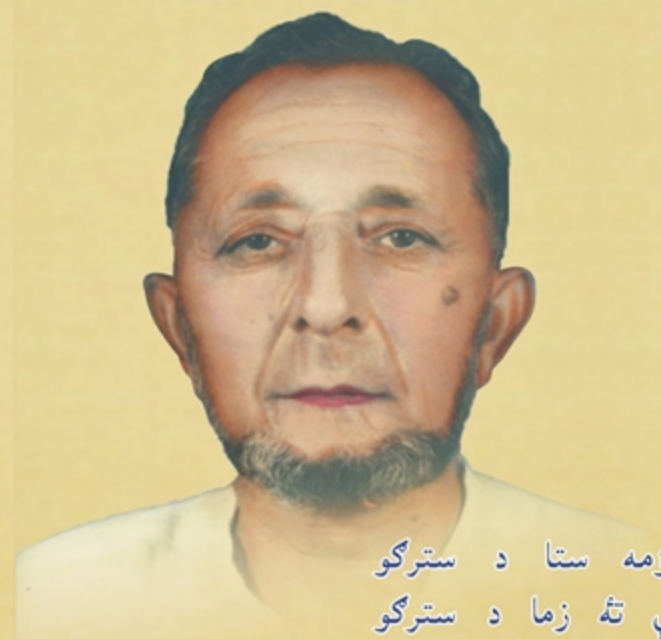
مظلوم ورته خند پری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زما انتظار ستاد سترگو

زما انتظار کوم ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کړم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بناست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دې په خلوت د دنيا
چرته به پټ شي د دنيا د سترگو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library